

SAMAH MOUSTAFA

A bánat évében

A bánat évében

Siratott

Negyven éven át

És íme, kérdi a jósnő

Kiért ez a gyász ma?

S a válasz: a veszteségért

A könnyek

S a sovány magány

.....

A jósnő azt mondja

Vesztjük lomjainkat

S a városban íme, az igaz

Ó ti vadszamarak

Most hallgattok

.....

A jósnő azt mondja

A nyelv bűnét

Nem bánom meg

.....

Fogságba vetették

Áruként

(Júszuf nem létezett)

Júszuf nem létezett
Zulejka sem létezett
De a Nagyhatalmú igenis létezett Egyiptomban
.....
Ó, te mesemondó, mennyi prófécia
Lejla megfésülte a férfi ősz haját
Ha létezett
Az angyalok megajándékozták a prófétaság pillangójával
Ha hitte
De Lejla meghalt
S vele halt a néha csendet
Kívánó ajkak vágyakozása
.....
Állj magad mellé
Vagy az égi angyalokhoz
A kút kávája a szomjúságé
S a vágyak kútja a sirató asszonyoké
Kiszáradtak a szüzek könnyei
Hát melyikük volt közelebb a jámborsághoz
.....
Zulejka
Az ágak fölvérezték a térdem
Napomat megtartja az ördögcérna varázsűzete
Megízlelem
Nem fogom vissza elmém
Mondták, a bagoly romok közt él
S az énekesmadarak a paradicsomban
.....
Mire gondoltak az asszonyok, mikor azt mondták
„Te vagy a legédesebb, Júszuf,
Tessék a párna, íme a kés

Elgyöngült a kérő és a megkért”